

Twee producties waarbij De Roovers betrokken zijn, de ene memorabel, de andere een tegenvaller.

Geloof, hoop en liefde door De Roovers en Froefroe.

Foto Stef Stessel

De Roovers houden van hun teksten en Froefroe heeft fantastisch poppenspel in huis.

KARIN VERAART

Een schaars verlichte straat vol mensen die zich haastig voort spoeden. Het is koud, waarschijnlijk regent het, ergens klinkt nerveuze accordeonmuziek. Ertussendoor rent een jonge vrouw met een plan, een plan dat een eind moet maken aan haar misère.

De openingsscène van Geloof, hoop en liefde, de nieuwe co-productie van de Vlaamse Roovers en Froefroe prikkelt meteen de verbeelding. Vier spelers en een muzikante zijn er maar, en toch zie je een gemeenschap voor je geestesoog verschijnen. Een maatschappij in moeilijkheden, met hoge werkloosheid, verstikkende regelgeving en veel onverschilligheid.

Een herkenbare wereld, door de Hongaarse toneelschrijver Ödön von Horváth al in 1932 vervat in een koortsachtig stuk doorspekt met absurditeiten. De twee Vlaamse groepen weten daarmee wel raad. De Roovers houden van hun teksten en Froefroe heeft fantastisch poppenspel in huis. Samen maken ze er een memorabele voorstelling van, muzikaal, beeldend en ontroerend voor een publiek vanaf 16 jaar.

De komende tijd toeren ze door Nederland, net als Geboeid/Prometheus (zie onder). Sofie Sente speelt Elisabeth, de jonge vrouw van zonet. Luc Nuyens is de politieman voor wie Elisabeth wel eens de ware zou kunnen zijn. Deze beide Roovers zijn personages van vlees en bloed, maar zie: de poppen van Tania Kloek en Filip Peeters zijn dat al niet minder. Lijkenpikkers, lingerieverkoopsters, ambtenaren, sommigen met mooie dromen, anderen met foute voornemens. Nuyens geeft hun allen stem (virtuoos), Kloek en Peeters gestalte (al even virtuoos) en Sente is een aardse Horváth-heldin die je meteen in je hart sluit.

Tegenvaller is dan Geboeid/Prometheus die een dag eerder in Brussel in première ging. Ook een productie waarbij De Roovers zijn betrokken, ditmaal met Bloet, het gezelschap van Jan Decorte en Sigrid Vinks. Decorte schreef een nieuwe tekst gebaseerd op Aischylos' stuk over de mythische Prometheus. Dat scheidt verwachtingen, want Decorte (1950) heeft naam gemaakt met zijn bewerkingen, zijn krasse ingrepen en eigen taalgebruik.

Ook deze nieuwste kent zeker een aantal mooie passages, maar als voorstelling maakt het een weinig geïnspireerde indruk. Decorte, Vinks, Michael Vergauwen en Sara De Bosschere (Roovers) zitten op zetels hoog boven podium en publiek. Vinks verwoordt de ideeën van Prometheus, de standvastige zwijger, maar heeft veel tekst voor iemand met nogal een vlakke dictie.

Decorte als Prometheus zegt niks, Decorte als Decorte wil misschien ook wel geen tekst zeggen - men dient er rekening mee te houden dat voorstellingen van deze man

ook over hem gaan. Als hij afdaalt om een stuk Puccini te mimen, is dat iets te veel van het goede. Ook het slotfilmje met Leonard Cohen is een beetje flauw.

Geloof, hoop en liefde

Theater

Van: Ödön von Horváth.

Door: De Roovers en Froefroe.

Muziek: Anne Niepold.

14/11, De Studio, Antwerpen.

25/11, Toneelschuur Haarlem.

Geboeid / Prometheus

**

Theater

Door: Jan Decorte / Bloet / De Roovers.

13/11, Kaaitheater Brussel.

Filmtips di 24 november

18:30 | de Brakke Grond, Expo Zaal

► **Dear Araucaria**

van Matt Houghton

Betoverend en ontroerend portret van John Graham, die meer dan vijftig jaar cryptogrammen voor *The Guardian* maakten toen hij hoorde dat hij een ongeneeslijke vorm van kanker had. gevolgd door

► **My Cancer**

van Meral Uslu

De filmmaker doet nietsverhullend verslag van haar borstkankertherapie, in een film waarin de relatie tussen arts en patiënt centraal staat.

Met uitgebreid nagesprek met journalist Clairry Polak, Meral Uslu en oncologisch chirurg Nikola Kimmings.

idfa

November
18-29

Programma
idfa.nl | idfa app